

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Illvstri Anglorum Regi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

deret portare coram gentibus & Regibus verbum Dei, & ad messem, quæ multa est, sufficere operarij pauci non possint, universitatem vestram monemus in Domino, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus cum idem Episcopus aliquos de fratribus vestris ad hujusmodi ministerium utiles & idoneos à vobis duxerit exigendos, sibi duos aut saltem unum de vestris collegiis singuli concedatis, ut cooperantibus ipsis, currat velociter sermo ejus qui emittit eloquium suum terræ. Vos denique, filij Abbates, super vobis ipsis. Datum Laterani 11. Kal. Novemb. pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO ESTIENSI.

Epist. 127. Confirmat ejus ordinationem. Vide supra epist. 120.

Commissi nobis officij sollicitudo deponit ut iis quæ ad divini cultus ampliationem pertinere noscuntur favorem studeamus benivolam impartiri. Cum ergo venerabiles fratres nostri Padeburnensis, Verdenensis, Raskeburgensis, & Rigensis Episcopi te in Episcopum Estiensis provincie duxerint ordinandum, sicut ex literis accepimus eorundem, nos quod super hoc ab ipsis providè atque canonicè factum est ratum habentes & gratum, presentium tibi auctoritate concedimus ut in ea liberè officium exerceas pastorale. Datum Laterani 11. Kal. Novembr. pontificatus nostri anno sextodecimo.

DILECTIS FILIIS MILITIBVS Christi in Livonia.

Epist. 128. Eis commendat eundem Episcopum. Vide supra epist. 120. & seqq.

Et si cunctis fidelibus cor unum in Domino & anima debeat esse una, specialiter tamen ij qui secularibus desideriis abnegatis in medio nationis habitant infidelis, putantes necessarium in carne manere solummodo propter fratres, servare debent spiritus unitatem, ut se tamquam Dei ministros irreprehensibiles omnibus exhibentes, ac lucentes sicut luminaria inter eos, ipsos ad æmulationem fidei valeant provocare. Noveritis autem ad nostram audientiam pervenisse quòd cum venerabiles fratres nostri Padeburnensis, Verdenensis, & Raskeburgensis Episcopi T. quondam montis sancti Nicolai Abbatem, qui calciatus pedes in præparationem evangelij pacis, infidelium multitudinem ad fidem Domino cooperante convertit, in Episcopum Estiensis provincie, quæ per Dei gratiam jam pro magna parte conversa est, auctoritate nostra duxerint ordinandum, vos eidem in evangelio laboranti non solum vestrum denegatis auxi-

Tom. II.

lium, sed etiam impedimenta paratis, nisi vobis certam concedat in eadem provincia portionem, non tam solliciti propagare nomen fidei Christianæ quàm conjungere domum ad domum & agrum agro usque ad loci terminum copulare, quasi soli habitare in terræ medio debeatis. Præterea cum quosdam receperitis obsides ipsi Episcopo præsentandos, ipsos sibi præsentare postmodum renuistis, temporale lucrum ex eorum retentione captantes, qui lucra hujusmodi detrimenta deberetis credere propter Christum. Denique Christi evangelio præbere offenculum non timetis, dummodo vestras possitis possessiones & redditus ampliare. Ne igitur qui Christi milites appellamini, militare probemini contra Christum, universitatem vestram monemus attentius & hortamur, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandantes quatenus attendentes quòd non est regnum Dei possessiones & villæ, sed pax atque justitia & gaudium in spiritu sancto, extincto prorsus cupiditatis ardore, præfato Episcopo & aliis bajulis verbi Dei pro viribus impendatis consilium & auxilium opportunum, ab eorum impedimento sic penitus abstinentes quòd de vobis ad aures nostras clamores hujusmodi de cetero non ascendant; ne, si secus duxeritis faciendum, concessis vobis à sede apostolica privilegijs, ex quibus assumere dicimini audaciam excedendi, vos reddatis indignos, & à gratia quam hæcenus vobis exhibere curavimus excidatis. Datum Laterani 11. Kal. Novemb. pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO ESTIENSI.

Cum in memoria hominum non existat quòd Estiensis provincia cuiquam fuerit metropolitico jure subiecta, presentium tibi auctoritate mandamus ne cuiquam tamquam Metropolitano respondeas absque mandato sedis apostolicæ speciali. Tu denique, frater Episcope, super te ipso &c. Datum Laterani 1 v. Non. Novemb. pontificatus nostri anno xvi.

Epist. 129. Eximitur à jurisdictione Metropolitani. Vide infra epist. 122.

IOHANNI ILLVSTRI Anglorum Regi.

Sicut in arca fœderis Domini cum tabulis testamenti virga continebatur & manna, sic in pectore summi Pontificis cum scientia legis divinæ rigor districtio- nis & favor dulcedinis continetur. Vnde semper hanc consuevit moderantiam observare ut verbera patris & ubera matris

Epist. 130. Eiusdem argumenti cum epistola 78.

KKKKK

habens, sic in rebelles & induratos severitatem exerceat quod benignitatem exhibeat erga humiles & correctos, ejus exemplo qui vinum superinfudit & oleum vulneribus sauciati. Gaudemus autem in Domino & in potentia virtutis ipsius quod adeo tibi nostra medicamina profecerunt ut tua per illa sanasse vulnera videamur, & qui medico fuisti molestus cum asperitatem medicaminis sentiebas, jam gratus existis ex quo percepisti gratiam sanitatis. Plane gratus, quia ut perfecte satisfaceres de commissis, te ipsum & tua Deo & Ecclesie obtulisti. Et ecce, qui te jam quasi dejecerat, subito te erexit, humiliando sublimem, & humilem sublimando: quin etiam adeo te firmavit, super illam petram stabilis pedes tuos de qua ipsa veritas inquit ad Petrum, *Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prevalebunt adversus eam*, quod si non retraxeris pedes ab illa, nullum oportebit te casum aliquatenus formidare. Venientes igitur ad apostolicam sedem venerabilem fratrem nostrum Iohannem Norwicensem Episcopum, & dilectos filios H. Abbatem Belli loci & fratrem A. Martel, & nobiles viros H. de Bova & P. de Maulay nuntios tuos paterna benignitate suscepimus, & petitiones tuas per ipsos nobis prudenter expositas, quantum cum honestate potuimus, curavimus exaudire, firmum gerentes in vito propositum ea semper efficere quae ad tuum commodum & honorem debeant pervenire, cum pro certo speremus quod & tu in devotione ac obedientia sacrosanctae Romanae Ecclesiae matris tuae non solum persistere sed & proficere pura intentione studebis, quod utique tibi & spiritualiter & temporaliter ad magnum proficiet incrementum. Serenitatem itaque regiam rogamus attentius & monemus quatenus sanctam Ecclesiam sponsam Christi semper in regno tuo studeas honorare, faciens eam debita libertate gaudere, ut verè specialis Ecclesiae filius comproberis, quia tunc tibi regalis dignitas integra conservabitur cum ecclesiasticam libertatem integram conservabis, diligenter attendens quod Principes illi penè penitus defecerunt qui ecclesiasticam praesumpserunt infringere libertatem, ij verò semper de bono profecerunt in melius qui jura studuerunt ecclesiastica conservare. Illud autem tuae regali prudentiae consulimus ad cautelam, ut cum Archiepiscopis & Episcopis regni tui contentiosè non agas, maxime super negotiis spiritua-

libus & ecclesiastico jure, cum ad nos possis habere recursum, per quos multa poteris honestè perficere quae honestè non posses efficere per te ipsum; pro certo confidens quod nos petitiones & preces tuas, quantum honestas permiserit, intendimus efficaciter exaudire. Quid denique praedictis nuntiis responderimus super tua non excommunicanda persona neque tua interdicenda Capella nisi de mandato sedis apostolicae speciali, aliisque nonnullis de quibus cum eis studiosè contulimus, ipsi, tamquam viri providi & fideles, tuae poterunt excellentiae voce referre, quos merito suae probitatis & fidei tibi reddimus commendatos. Datum Laterani 11. Non. Novembris, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*IOHANNI ILLUSTRIS
Anglorum Regi, ejusque de sua uxore
liberis heredibus in perpetuum.*

REX Regum & Dominus dominantium Iesus Christus, Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech, ita regnum & sacerdotium in Ecclesia stabilivit ut sacerdotale sit regnum & sacerdotium sit regale, sicut in epistola Petrus & Moyses in lege testantur, unum praeficiens universis, quem suum in terris vicarium ordinavit; ut sicut ei stetit omne genu caelestium, terrestrium, & etiam infernorum, ita illi omnes obediant & intendant, ut sit unum ovile & unus pastor. Hunc itaque Reges seculi propter Deum adeo venerantur ut non reputent se rite regnare nisi studeant ei devotè servire. Quod tu, fili carissime, prudenter attendens, illo misericorditer inspirante in cuius manus sunt corda Regum, & quò voluerit vertit illa, te ipsum & regna tua etiam temporaliter ei subicere decrevistis cui noveras spiritualiter esse subiecta; ut in unam vicarij Christi personam, quasi corpus & anima, regnum & sacerdotium uniantur ad magnum utriusque commodum & augmentum. Ille utique hoc dignatus est operari qui cum sit alpha & omega, finem retulit ad principium, & principium protraxit ad finem; ut illa provincia quae olim sacrosanctam Romanam Ecclesiam propriam in spiritualibus habuere magistrum, nunc etiam in temporalibus dominam habeant specialem. Tu quippe, quem Deus ad hoc idoneum ministrum elegit, tamte quam etiam regna tua, Angliae videlicet & Hiberniae, cum omni jure ac pertinentiis suis devota & sponta-

*Epist. 131.
Ejusdem argu-
menti cum epi-
stola 79.*